

Michal Stropkai

10. 1914 – 6. 1983

Predseda MNV od 1948. Jeho zásluhou ako predsedu MNV, dostala obec poškodený dom po obchodníkovi, ktorý sa po vojne do obce nevrátil. S renováciou tohto domu sa začalo ešte v neskorej jeseni 1949. A tak vznikla nová kancelária MNV. Od r. 1951 bol referent pre ľudovú správu. Predsedom MNV bol do roku 1960.

Dňa 24. októbra 1964 mu Ministerstvo stavebníctva udelilo titul: Vzorný pracovník Hydrostavu. Pracoval na gigantickej výstavbe VSŽ.

Andrej Jakab

14.6. 1919 – 1973

V roku 1949 s Miestnym národným výborom úzko spolupracovala aj vyživovacia komisia, ktorej bol predsedom . V roku 1950 bol pokladníkom Miestneho národného výboru . Za predsedu Miestneho národného výboru bol zvolený dňa 21. 6. 1960, keď doteraz pracoval ako tajomník MNV. Pochádza z maloroľníckej rodiny. Bolo ich 6 súrodencov. Od mladosti pomáhal starať sa o rodinu. R. 1954 bol členom Jednotného roľníckeho družstva. Aktívne pomáhal, ako agitátor pri založení celoobecného JRD. Členom Komunistickej strany Československa bol od r. 1954. V tomto roku sa stáva aj tajomníkom MNV.

V r. 1958 bol organizátorom v JRD a o rok neskôr aj predsedom JRD. V práci je agilný. Úlohy naň kladené plní a preto občania sú spokojní s jeho zvolením za predsedu MNV. 1960 aj člen rady MNV.

Andrej Bodnár

1.12.1910 – 29.12.1980.

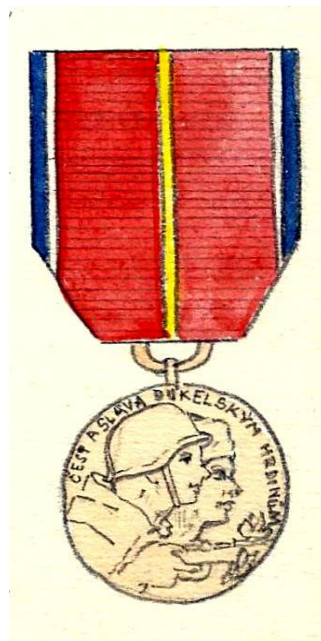
Andrej Bodnár, nastúpil dobrovoľne u ČS náhradného pluku a bol pridelený k 1. československej samostatnej paradesantnej brigáde v Buzuluku. Neskôr bol premiestnený k 2. Československej samostatnej paradesantnej brigáde v Jefremove, kde dostal paradesantný a mínometný výcvik. Do ČS samostatnej paradesantnej brigády vstúpil 20. februára 1934. Zúčastnil sa bojov o Kijev, Vinicu, Bielu Cerkev, Zaršín a Sinavu v dobe od 5.9.1944 do 13.10.1944. Dňa 13. októbra ho vysadili na letisku Tri Duby na Slovensku. Zúčastnil sa bojov v SNP ako čatár u 2. ČS samostatnej paradesantnej brigády v priestoroch Zvolen – Banská Bystrica od 13.10. 1944 do 28.10. 1944.

V roku 1949 sa stal podpredsedom Miestneho národného výboru a zároveň aj členom vyživovacej komisie.

9.2. 1950 bolo založené JRD. Od roku 1951 pracoval aj ako referent pôdohospodárstva. Od roku 1958 zastupoval predsedníctvo miestnej DO KSS, neskôr bol pokladníkom a toho roku sa stal aj skupinárom v rastlinnej výrobe v miestnom Jednotnom roľníckom družstve. Pôsoobil aj ako skupinár a potom ako vedúci v živočíšnej výrobe.

6. októbra 1964 v Deň Armády v jubilejnom roku 20. výročia SNP mu vtedajší prezident Československej republiky Antonín Zápotocký, ako účastníkovi partizánskych bojov v Slovenskom Národnom Povstaní prepožičal

vyznamenanie „Dukelská pamätná medaila“. Na preukaze je vlastnoručný podpis Ministra národnej obrany, gen. B. Lomského.

V roku 1963 sa stal členom správy miestneho JRD. Od roku 1964 bol hospodárom vtedajšej organizácie Zväzarmu a v tom istom roku

1. 7. 1964 sa stal predsedom Miestneho národného výboru a zároveň členom Rady MNV.

Andrej Bodnár sa vo svojich významných funkciách aktívne zapájal a podieľal na výstavbe obce aj v JRD.

Mária Pecárová

1893 - 1984

Od októbra 1916 vyučovala na tunajšej gréckokatolíckej ľudovej škole v obci, s malými prestávkami učiteľka, Mária Pecárová.

25. marca 1920 zložila v Michaľanoch školskému inšpektorovi Lubulymu sľub vernosti Československej republike.

Dňa 30. 3. 1920 začala vyučovať v slovenskom jazyku, keďže doposiaľ sa v škole vyučovalo východoslovenským dialektom.

Nakoľko dňa 28. novembra 1929 bolo číslom 77568/I. odňaté právo verejnosti gréckokatolíckej ľudovej školy v Kyste, od decembra 1929 bola preložená na rímskokatolícku ľudovú školu do neďalekej obce Cejkov, kde pôsobila do 31. januára 1931.

Dňa 5. decembra 1930 bola v obci prevedená voľba učiteľa. Zvolená bola Maria Pecárová ako definitívna učiteľka, ktorá nastúpila naspäť do Kysty učiť dňa 1. februára 1931. Nakoľko dňom 1. februára 1931 mimoriadnym nariadením č. 29.IX. 930 č. 49366/I. bola otvorená nová škola v Kyste s názvom „Obecná ľudová škola.“ Od vtedy pôsobila aj ako zapisovateľka v školskej stolici.

Od 1.9. 1931 zastávala funkciu správkyne obecnej ľudovej školy a zároveň bola aj triednou učiteľkou.

Od roku 1938 bola už riaditeľkou školy, ktorá neopustila jej zverených žiakov ani v aj v čase dobe maďarizácie a napriek tomu, že sa na školách od 15. decembra muselo vyučovať dvojjazyčne, vyučovala žiakov aj naďalej slovensky.

16. januára 1940 bola dokončená novostavba školy nákladom dvadsaťdva tisíc korún. Žiaci, školský nábytok a pomôcky boli presťahované do novej budovy, kde sa od vtedy vyučovalo. Riaditeľkou ostala naďalej Mária Pecárová. V krutej dobe 2. svetovej vojny vyučovala s malými prestávkami.

Dekrétom PŠO – 17. augusta 1947 bola preložená zo služobných dôvodov na Štátnu ľudovú školu v Jeseni, pri Brezne nad Hronom. Zmena prišla nečakane a prekvapivo.

Popri svojej náročnej dlhoročnej práci, usporadúvala pre žiakov, ale aj ich rodičov rôzne oslavy, slávnosti, besiedky a poučné prednášky na rôzne témy, čím prispievala k všeobecnému povedomiu a rozvoju vtedajších jednoduchých dedinských ľudí. V rôznych funkciách pôsobila na škole 31. rokov a z Kysty odišla dňa 31.8.1947. No pochovaná je na miestnom cintoríne.

Hrob Márie Pecárovej na miestnom cintoríne.

